Quelle: https://manuscripta.at/?ID=8282
Copyright: Salzburg, Universitätsbibliothek

ipa tu ē quā sume desidero quo
et obtinē laborē/ Vnno Iuste
moūs et bonū hēs desideriū/
et sic mirand esset si hor de
sideriū nō hēs sit nō mirule
mūq videt' q tūs tale desidēm
et a susteq de illiq sacramēti te
remoueas hi quo sūs a' tredis
illa suauitate quā qūs vissime
gtineri Cui ei nō mirū videa'
Siquis vnū velem' appetēt
et vas nollet in quo esset Con
scientia Dīno cōcluderes si
plū h' nil melio q̄m alibi hau
rire' ista dulcedo Nūc at ali
quotiēs alūs ēcuiis et p alia
media melio videt' posse hau
riri istu dulcedo utpote in se
recta orde quā i celebritōne
pllepm Nam q̄ūq genuflec
tentes in ēgulo plus deuotois
et consploīs pripiūt q̄m pbr
celebrās in altari Vnno Licet
aliqn celebrās ortōm distrac'
hēat/ tēis tamē paribus esse nō
pot q quis maiq pmotūm ad
deuotōm hēat p alia media
q̄m p illud/ presentia ei corpis
sub hor sacramto q ad exita
dam deuotōz ordiata ē si non
ē pmotia ad q̄ūz nequaqua
ē impedita in ēgnū exptē sui
Sed esto q eque bene alibi
sicut hic possit ista dulcedo
pripi/ Cur alibi et non hic
vis qrē quod affras Conscia
Si nesis cur magis alibi q̄m
hic/ eque ignoro cur magis h'

q̄m alibi sit querenda Vnno
Quia hic ē fons totus dulcoris
et grē hic grā q̄ in fonte suo bi
bit'/ vmo fons ipe pie nūc suit'
at totiq boni plenitudo/ Nichil
at rōis hēt vnū grē et fonte
desired dū pot hri Esto i' q
alibi tam bn possit haberi quod
qrit' aliq tn/ bonūdiq et se
cūdq ē arbore sil et fcm q̄m
plum fctm hrē/ Conscientia
O q̄m multi hūc fonte suspi' ut
qui de eius dulcedine nichil
sciunt Fons ergo diu pot et
in vtute ē nō tamē cuilibz
ē patēs sed signato sic sc̄ōm
ē Ortus conclusus fons signatus
Vnno Ista est ut dicis de hmōi
qui ad exterioa effusi ad mtiora
nō ispiciunt quos silēs eis dicēm
qui mulcēu nālr dulce sume
volentes dū nō ominuūt sed simul
cū testa deglutiūt nichil pripe
pnt latente mtcu dulcedinis d'
iuera et multo amplio i gustu
spūali ē vbi ipa considero mas
ticatois loū hēt ita q̄ si ipa
sapidū nichil ē De illis vero
qui considerant id quod ruminat
et sumat nō estio q loquar
Conscia vmo et de eis q nal
de tonat' adūtē et liberissime
degustaret/ nec de hor pegma
testioma quere necesse ē tu
em ipa testis ea et melio me
nosti quōēs ad hos accessus
instabamo et cū afflictione